ja see tüttar jäid vahetesse elämä ja
naad armastasid teine teist päräst ija
surma üllest ööde wennale wõtta sina
naene aga wend üllest minu sina mehele
ja öde üllest et tema alles wõr on ja
wenda õigus olla naist wõtta mida
see na tegi aga ta jai surja ma jäet
see wend oma õde armastas tulli ta
üxa iga kord kui ta kauplusest tulli
üxa õe juure ja tas räägis mõta
kapjõt ehn kõju jaamu aga see turi ja
tige naene ei wõimud seda sallida ja pida
oru tudas seda keelda aga nei olli
üks uhke tõld ja ilusad obesed ja ta
lehmus selle tõlla ja kapsu obesad ära ja
üllest oma mehele wdata nui ia on sinu
öde mid on ta meie ilusad obesed
tapnud ja malla tõlle lõhkunud aga
kaupmees üllest nui öde on seda teinu
aga see mulle tedagi ei tee ja tee
õtta kauplusest tulles läks ta jõlle õe
juurde ja räägis nui palju ta kahjo ja
kaju jaamud aga tema naene wihastas
jälle ja üllest sina ei ööli selle päräst
ingugi et ta meie obesed ja tõlla ära
lõhkus ja lähab üha tema juure aga temal
olli üks semmane poeg ja naene wõtis
ja tapis oma lapse ära ja üllest oma mehele
nui see õhtu hoo ei tulli wuata mida
oma armsa ja ia õe pialle mida kapis ta
ta meie armsa ja ia lapse ära ää aga
mida arat selle ia mehe sida sina oma
õe wastu põlema ja nautas oma armastuse
õe wastu ära ahdusse päräst oma lapse
wastu aga ei räägimud et tema oma tarei
naene seda olli teinud ja ta nüüd oma
õe metsa ja rajus tema mõlemad käed
ruxamest jaadis otsast ää ja jõtis seda
üxi ilma ta jõtta mehe maha mis
ta pärtu koon pida tegema ilma häteda